

צה"ל, פלנגות, מישור הגבול, צבא לבנון

בלב

יוצא מן הכלל, נושאים נשק. חלקם לבוש אפילו בבגדים אזרחיים. אטאט אנחנו מתרגלים למצב בלתי-נורמאלי זה. גם המכוניות הטסות ברחובות, מבלי לציית לכללי-תנועה כלשהם. כבר נראות בעינינו חלק מן השיגרה המקומית. כולם עוקפים את כולם בסראות, עד שאנחנו כמעט שוכחים שאפשר לנהוג אחרת. משתלטת עליך הרגשה שלחיי-אדם אין כאן ערך. למי שמגיע לכאן מתל-אביב הרחוקה וה' בטוחה, נדמה שהוא נמצא במעין מערב פרוע בגירסה מדרנית, עיר מטורפת לכל הדעות.

בית-בושת

של האו"ם

בראסו
שוסר צבאי של צבא לבנון, הבודק מכוניות במבואות ביירות, מצדיע ומחייך למצלמה.

ל צאנו לדרך בבוקרו של יום קיץ חם ונעים מקיבוץ גשר-הזיו, שם ממר' קם משרדו הקיבוצי של דובר צה"ל.

חתיכה לבנונית

קרין תנין בת ה-17 משכונת רומנה, שבפרבר ביירות, באה לראות את חיילי צה"ל שבעיר. פגשתי כמה חיילים ישראליים, והם מאוד נחמדים, סיפרה היפהפיה, הלומדת בתיכון.

א נחנו בביירות. המראה הראשון המתגלה לעינינו, מייד עם הכניסה לבירת לבנון, הוא מיפ' קדה של הפלאנגות הנוצריות, הנתונות למרותו של באשיר ג'מיל. בפתח הבניין, הנמצא בשכונת בסעבה במזרח העיר, ער מרת קבוצת נערים כבני 14 עד 18, ב' מדי צבא. אנחנו מבחינים ביניהם אפילו בנער כבן 10. כולם מזויינים ברובי סער מסוג קלצ'ניקוב ואס-16.

הופעתם של העיתונאים הישראליים מר ציאה את הנערים מגידרם. הם מתנפלים עלינו בחיבוקים ומתעקשים להצלם ב' יחד. למראה המצלמות הם קופצים, צוע-

אמת

יוסי הימן

צילם

ציון צפריר

קים בעירובייה, מניפים את נשקם ומס' תדרים בכל פוזה אפשוית. "אני הרגתי חמישה פלסטינים!" מספר בגאווה ג'ר האד נימר בן ה-16, "צריך להרוג את כולם! הם כלבים! הצבא הישראלי היה צריך לבוא לכאן כבר מזמן. אנחנו חברים של החיילים הישראליים!"

לשמע הצהרתו שואגים חבריו בצהלה מכל עבר, ומכריזים על מיספר הפלסטינים שהם הרגו. אחד מעיד על עצמו שחיסל עד כה לא פחות מ-20 איש.

דבריהם אינם משאירים עלינו רושם מיוחד. מה שבאמת מועזע הוא הידיעה שבני טיפשי-עשרה אלה, המתנהגים כחבר רת רחוב לכל דבר, מסוגלים באמת, ב' תנועת אצבע בלבד, להרוג כל מי שרק

דרכו מ'סחר'

של באשיר ג'מיל, בעוד שבחלקים אחרים של העיר מתנהלים קרבות, מתנהלים כאן חיי מיסחר מלאים. בכל מקום נראות כרזות פוליסיות ותמונות מנהיגים, המשרות אורירת בחירות חגיגית.

מיפוס' באיזור הנוצרי במיזרח ביירות, המחזיר את רחוב הר' צל בתל-אביב. מעל לרחוב תלויה תמונתו של פייר ג'מיל, אביו

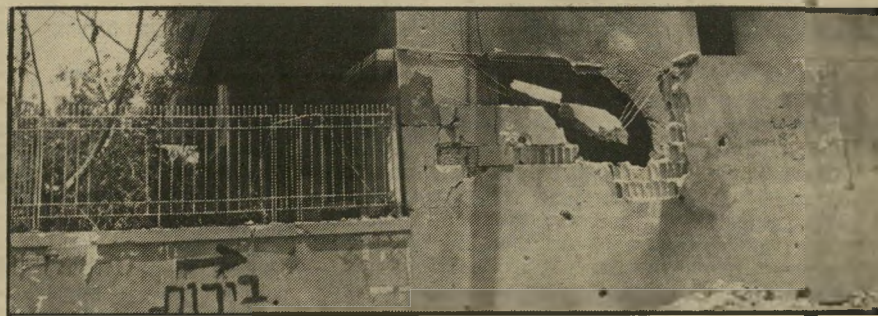
פליטים. אלה זוכים ליחס הגרוע ביותר. במהלך השיחות עם התושבים והפליטים, שעמם נפגש צוות העולט הזה, נכחו חיילי צה"ל מזויינים וקציני-הליווי. הדיווח תואם את התנאים, שבהם מוכן צה"ל לאפשר את הסיקור בלבנון.

ראש-הניקרה, שיירה ארוכה ומיאשת ממתניה בתור לפני מעבר הגבול. שוטרי צבאי כעוס צועק על נהג ג'יפ צבאי שהעו לעקוף. חייל עובר בין מכוניות ושואל אם למישהו יש תרסיס נגד זבובים. בוד' קים את אישור-המעבר שלנו כמה פע-מים, עד שכל ההמולה מאחורינו. בנסיעה מחירה אנו חולפים על פני גקורה, המחנה הצבאי הענק של הארם. חיילים צרפתיים מכוח יוניפיל מסתובבים במיכנסיים קצרים בין הסככות שבציד הכביש. הם נראים משועממים. מה להם ולכל המילחמה הזאת?

לצד המחנה כמה מעין עיירה של חנו' יות לבנוניות. הממוקמות בתוך צריפים ומספקות לחיילים הזרים את כל מבר

צה"ל אינו מאפשר לעיתונאים לסייר בחופשיות בשטח. למכונית שבה ישבנו, ביחד עם עוד כמה נוסעים, הצטרף סרן מיקי, קצין-ליווי מטעם דובר-צה"ל. יש דברים, המתרחשים כיום בלבנון, שהצבא אינו מעוניין שיגיעו לידיעת הציבור. תפקידם העיקרי של קציני הליווי, ה' מפקחים על העיתונאים, הוא למנוע דיווח ישיר ובלתי תלוי. למרות זאת, נודע לנו על שיטות שצה"ל נוקט בהן כלפי הפליטים הפלסטינים, המתגוררים במחנות הפליטים שלאורך החוף. כימעט כל הנע' רים הגברים נעצרו לחקירה. במהלך חקי' רה זו משתמש הצבא במשתפי-פעולה, ש' פניהם מכוסות, כך שאיש לא יוכל לזהר' תם. הם מצביעים על מי שלדעתם חבר באחד האירגונים הפלסטיניים, או שטייע להם.

כל חטאם של מרבית העצורים הוא בכך שהם פלסטיניים. בעוד שצה"ל משת' דל לרכוש בודקים שונות את אהדתם של התושבים הלבנונים, הוא אינו חס על ה'

חור וכתובת

"ביירות" בצירוף חץ על בניין בדרך לביירות, שנפגל במהלך הקרבות שהתנהלו במקום, בעת שכוחות צה"ל שעטו אל בירת לבנון. הצבא סימן לך אורך הנתיב את הציר המוביל אל תוך העיר.

בנשק ויכול לעשות בו ככל העולה על רוחו. בהמשך דרכנו אנחנו נתקלים בכל מקום בנערים ובצעירים, שכמעט כולם, ללא

לא ימצא'חן בעיניהם. לפתע אנחנו חשים על בשרנו מהם טיבם של חיים באנאר' כיה, כאשר כל אחד מסביבך — יהיה בלתי-אחראי עד כמה שיהיה — או